

Jenny van Nispen-van Wely

Janneke (Jenny) van Wely is geboren op 5 november 1900 in Den Haag. Ze woonde in haar jeugd in Coevorden. Ze was de dochter van Albert van Wely en Henrica Marchiena Venema.

Bij de start van Scouting werd ze in Coevorden in 1911 Padvindster (verkenner). Er waren toen formeel nog geen padvindsters.

Zij trouwt op 30 januari 1922 in Den Haag met Mattheus Lambertus van Nispen (1895-1961) en verhuist twee maanden later met haar echtgenoot naar Heemstede. Daar werd ze door Lies Redeke benaderd of ze weer actief binnen Scouting wilde worden. Ze werd Groepmoeder en later leidster van groep 1 in Heemstede. Ze was ook districtscommissaresse van Noord Holland. Haar gildenaam was Awanda (Wachter bij het vuur). In het blad De Padvindster was ze in de jaren '30 redacteur van de rubriek In en om het NMG.

Tijdens de oorlog was ze aangesloten bij het Korps Vrouwelijke Vrijwilligers. Het Korps Vrouwelijke Vrijwilligers (KVV) werd in 1938 opgericht in Amsterdam toen de arbeidsrechten van werkende vrouwen werden bedreigd. De oprichting van het KVV vond snel daarna navolging in verschillende plaatsen, verspreid over het hele land. Er werden EHBO-cursussen gegeven. Vrouwen werden opgeleid tot vrachtwagenchauffeur en sokken en bivakmutsen werden gebreid voor de gemobiliseerde soldaten. In de eerste oorlogsjaren is er enorm veel werk verzet, zoals direct na het bombardement op Rotterdam. Engelse piloten werden geholpen aan onderduikadressen, vluchtelingen werden opgevangen en ondergebracht. Aan het einde van de oorlog waren er 2000 afdelingen. In die tijd werd besloten de naam te veranderen in 'Unie van Vrouwelijke Vrijwilligers'. De Landelijke Unie

Toen het Gilde ondergedoken was tussen '41 en '45 kwam de topleiding bij elkaar in Vierhouten en bereidde zich voor op het ogenblik dat de padvinderij in een bevrijd land weer aan het werk zou kunnen gaan. En op verschillende Denkdagen in die jaren kwamen vele leidsters met Awanda in Aerdenhout bijeen om toch de 22ste februari te vieren.

van Vrouwelijke Vrijwilligers (UVV) werd in de latere oorlogsjaren in het geheim opgericht om na de oorlog alle vrouwelijke hulpdiensten onder één naam te verenigen.

Jenny is ook aanwezig bij een vergadering van illegale groepen en maatschappelijke organisaties in sept 1944

Na de oorlog was ze van 1947 tot 1950 Vice Presidente van het hoofdbestuur van de NPG en verantwoordelijk voor training. Haar pasfoto werd gemaakt bij de opening van het padvindsterscentrum Buitenzorg in Baarn in 1949. Van 1950 tot 1957 was ze Presidente. Ze installeerde Movavedo (Koningin Juliana) tijdens een hoofdleidstersvergadering op Buitenzorg in 1950. Bij haar afscheid ontving Awanda op 29 april 1957 de Zilvervis.

Na de oorlog was ze tussen 1946 en 1958 raadslid van de Gemeente Heemstede. Op 29 april 1956 wordt zij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Jenny is overleden op 1 maart 1975 in Heemstede en ligt begraven op Begraafplaats Westerveld in Driehuis. In de overlijdensadvertentie staat haar padvindstersnaam, Awanda.

Meer informatie

[Huwelijk Mattheus Lambertus van Nispen & Cornelis van Nispen & Johanna Hazelhoff & Janneke van](#)

[Wely & Albert van Wely & Henrica Marchiena Venema op 30 januari 1922 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Jenny van Nispen-van Wely - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Person:Janneke van Wely \(1\) - Genealogy \(werelate.org\)](#)

[Unie van Vrijwilligers - Wikipedia](#)

[De padvindster, jrg 2, 1927-1928, no. 8, 1927 » 1927-11 - Pag. 16 | Delpher](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van](#)

[het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 6, 1932-1933, no. 1, 1932 » 1932-02 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 8, 1933, no. 4, 08-05-1933 » 08 mei 1933 - Pag. 11 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 22, 1950, no. 4, 15-04-1950 » 15 apr 1950 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 22, 1950, no. 6, 15-06-1950 » 15 jun 1950 - Pag. 2 | Delpher](#)

Padvindster april 1957

[Lijst van Noord-Hollandse Vrouwen in verzet - Noord-Hollands Archief](#)

[Driehuis - Begraafplaats Westerveld - Janneke-van-Wely-1900- \(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

[NRC Handelsblad » 03 maa 1975 - Art. 89 | Delpher](#)

Voilstrekt enige kennisgeving

Na een geduldig gedragen lijden is toch nog onverwacht van ons heengegaan onze lieve zuster en tante

JANNEKE VAN NISPEN-VAN WELY
weduwe van Mattheus Lambertus van Nispen
Awanda
Ridder in de Orde van Oranje-Nassau

Diepenveen: H. Th. Roelofsen
A. H. Roelofsen-van Wely

Heemstede: A. Iserief
A. J. Iserief-Bouwers
Hans en Bas

Schilde
(België): H. Iserief
A. A. Iserief-Jekel
Paul en Hugo

Lettele: H. W. Roelofsen
L. K. Roelofsen-Deys
Waldrick

Heemstede, 1 maart 1975
Groendaalkade 3
Corresp. adres:
Fazantenlaan 1 Heemstede

Geen bezoek aan huis

De overledene ligt opgebaard in het Mortuarium van het St. Elisabeth's Gasthuis, ingang Amerikaweg 2 te Haarlem, alwaar gelegenheid is tot bezoek dinsdagmiddag van 2-4 uur.

De begrafenis zal plaats hebben woensdag 5 maart a.s. 14.00 uur, op de begraafplaats „Westerveld” te Driehuis-Velsen.

Aan alle Leidsters

Bij mijn aanvaarding van het presidium van het Nederlandse Padvindsters Gilde, wil ik mij graag met een enkel woord tot alle Leidsters van ons Gilde wenden. Wij zullen nu samen het mooie „Spel van van Verkennen” verder gaan leiden; van ons hangt dus voor een groot deel af, of dit nog altijd belangrijke spel de Nederlandse vrouwelijke jeugd voldoende zal bereiken en zal blijven boeien. Dit legt ons allen een grote verantwoordelijkheid op de schouders. In de wereld waarin wij leven roept men om „bezielde” jonge mensen. Welnu, als het ons gelukt het Spel van Verkennen met de kinderen goed te spelen, dat wil voor mij zeggen met zijn geestelijke en zijn technische waarden, dan zullen wij aan de roepstem van de Maatschappij gehoor kunnen geven. Dan mogen wij zeggen dat wij meehelpen, naast de opvoeding in het gezin en op school, aan de vorming van deze jongeren. Het is dus een taak van de eerste orde! Waarvoor het waard is ons opofferingen te getroosten. Want opofferingen zal het van U en mij vragen. Maar het zal ons ook veel geven. Het zal ons eigen leven verrijken en onze eigen vorming ten goede komen. Leidster zijn — en daarmee bedoel ik nu elke functie als „Leidster”, van assistent Leidster tot H.B. lid — is een persoonlijke kans die God ons geeft om met de ons geschonken talenten vruchtbaar te werken op het door ons zelf gekozen arbeidsveld: „de Padvinderij”. Laten wij hopen tot zegen van onze gehele samenleving.

AWANDA

W E L K O M

AAN ONZE

NIEUWE PRESIDENTE

AWANDA

(Mevrouw J. van Nispen-van Wely)

Awanda met enkele p.v.'s uit haar oude Heemstedse vendel.

Een welkom in ons Gilde behoeven we haar niet toe te roepen; zij is al veel langer padvindster dan velen van ons. Maar wij roepen haar een hartelijk welkom toe als Voorzitster van ons N.P.G.

Er behoort moed en vertrouwen toe om een zo moeilijke taak in 't Gilde te aanvaarden. Wie Awanda kent, weet dat zij zeker met al haar krachten zal proberen die moeilijke taak goed te vervullen.

Kennen jullie Awanda al, padvindsters? Heb je haar wel eens gezien? Zij heeft grijs haar en een jong gezicht en ze ziet er verzorgd en aardig uit. Zij is zeer ad rem en ze heeft gevoel voor humor. En wat betekent haar naam en hoe kwam ze bij de padvinderij? Dat zal ze jullie zelf vertellen. Hier is dan onze nieuwe presidente voor 't eerst aan 't woord:

Nu ik jullie presidente ben geworden kan ik me heel goed voorstellen dat je vraagt: Hoe kwam Awanda in de Padvinderij, wat deed ze er in?

Toen ik nog een klein meisje was, 11 of 12 jaar, zag ik in mijn dorp de jongens padvinderen. Het leek me een opwindend spel. Ik vroeg eens hoe ze het deden, kreeg van de hopman een boek te leen, dat ik aandachtig doorlas. Heel kort daarna begon ik met een heel klein groepje meisjes. We kochten grote strohoeden, die de arbeiders bij het hooien dragen, sneden van wilgen dikke, stevige stokken, voor elk één, deden een rode zakdoek om de hals, klaar was 't uniform. (Ik wist toen nog niet van een kledingcommissie).

Elke Zaterdagmiddag trokken we met elkaar er op uit. Ik herinner me hiervan dat we veel vuurtjes stookten en heel veel kookten en aten.

Maar ik was nog wel wat klein om leiding te geven, het vermoede me erg en op school ging 't helemaal niet best daardoor. Zelf zocht ik een andere leidster. Zij was de vrouw van de hopman, maar helaas kon zij het maar een korte tijd doen. De groep verliep.

In de oorlog 1914-1918 kwamen wij voor het vluchtelingenwerk onder leiding van een damescomité nog eens weer voor de dag.

Eens op reis, wachtte ik op het station Amersfoort

op een trein. Uit de trein die voorreed stapte een oude dame in p.v.-uniform, mevr. Hammes. Ze was belast en beladen met pakjes. Ik vroeg of ik haar mocht helpen. Al pratende informeerde zij wie ik was, waar ik woonde. 't Eind van het lied was dat na enige weken Ivag (Mevr. Redeke) aan mijn bed zat (ik had griep) om mij te vragen of ik weer in de Padvinderij wilde komen. Zij vertelde zo enthousiast over de padvinderij, over de kinderen, over 't mooie clubhuis in Haarlem, dat ik er dadelijk al echt zin in kreeg.

Eerst werd ik Groepsmoeder. (Zo heette het heus), daarna leidster. Intussen kwam Cap Knappert in Haarlem om er een A-cursus te geven. Ik ging er heen en voelde me als een vis in het water. Ik weet nog heel goed, hoe we speurden door de stad (allemaal grote mensen) en hoe moeilijk ik knopen vond. Daarna werd ik D.C. van Noord-Holland. Ik reisde veel door de provincie. Aan die tijd bewaar ik de prettigste herinneringen. Installeren, clubhuizen openen, nieuwe leidsters inwerken, bestuursleden bezoeken. Van dit alles leerde ik heel veel. Maar Cap vond dat ik na mijn A-cursus een B-cursus (kampeercursus) moest volgen. Ik vond dat zelf helemaal niet. Reeds jaren had ik gekampeerd. Wat moest ik nog leren? Maar toen ik een maand op de kampeercursus geweest was, wist ik dat er zelfs voor een goede kampeerster nog heel wat te leren valt.

Als voorzitster van de toenmalige Leidsters-Raad zat ik eens een poosje in het Hoofdbestuur. Onder Hero (mevr. de Koning) werd ik ass. Hoofd. Com.

Weer kwam er een oorlog. Ik ging ander werk doen — je zou kunnen zeggen Padvinderij met andere mensen in het korps. (Vrouwelijke Vrijwilligers).

Na de oorlog kwam ik terug als Vice-presidente van het H.B. en daarna werd ik presidente van de trainingscommissie en dan komt de vraag of ik Veedim wil opvolgen.

Ziezo, nu weten jullie de Padvindstersloopbaan van Awanda. Tot slot zal ik jullie dan nog zeggen wat mijn naam betekent. Awanda = Wachter bij het vuur.

Bij het Padvindstersvuur heb ik dus de wacht betrokken. Willen jullie allemaal mij helpen om het vuur brandende te houden?

AWANDA

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.